

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255156
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119255156.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 31 340 890, zastúpený Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: D. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., W. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 11191/5, o zaplatenie 5.142,20 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 9. októbra 2019 č. k. 8Csp/85/2019-113 v jeho vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.567,28 eura s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2.567,28 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ako aj vykonaným dokazovaním.

1.1. Predmetom konania bol záväzok žalovanej, ktorý jej vznikol z úverovej zmluvy, i keď uvedená sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodno-záväzkový vzťah. Súčasne je táto zmluva zmluvou spotrebiteľskou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľku. Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka, čo sa týka do konkrétnych práv a povinností, ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv, v tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR z 21. 04. 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľom prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

1.2. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 12. 03. 2015 uzatvorili strany sporu úverovú zmluvu č. 1481086140. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver

vo výške 5.000 eur. Tento úver sa žalovaná zaviazala splácať v 120-tich mesačných splátkach po 94 eur v období od 25. 04. 2015 do 25. 03. 2025. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 18,90% ročne, pričom RPMN bola v zmluve ustálená vo výške 20,62% pri priemernej RPMN vo výške 16,16%. Celková výška nákladov spotrebiteľa bola 11.182,57 eura. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 25. 03. 2025. Žalovaná zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z úverovej zmluvy riadne neplnila, preto právny predchodca žalobcu využil svoje právo v zmysle zmluvy o úvere o obchodných podmienok a ku dňu 27. 06. 2016 vyhlásil svoju pohľadávku titulom úveru za splatnú (list zo dňa 27. 06. 2016, ktorú listinu, vychádzajúc z predloženej kópie doručanky, si žalovaná prevzala dňa 30. 06. 2016). Právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vyčíslil na sumu vo výške 5.313,75 eura, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 4.897,70 eura, úroku vo výške 376,40 eura a poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eura. Lehotu na zaplatenie dlžnej sumy určil na 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaná dlžnú sumu titulom predčasne zosplatneného úveru neuhradila. Z predloženého výpisu z úverového účtu mal súd preukázané realizované transakcie na tomto účte.

1.3. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti. Zo skutkového tvrdenia žalobcu, nepopretého žalovanou, súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 12. 03. 2015 úverovú zmluvu. Žalovaná si svoje povinnosti z uzatvorenej úverovej zmluvy neplnila riadne a včas a ku dňu 27. 06. 2016 bol predčasne zosplatnený úver a žalovaná bola vyzvaná na úhradu sumy zosplatneného úveru. Súd považoval žalobu za dôvodnú v časti istiny 2.567,28 eura, pretože mal za to, že úver bol bezúročný a bez poplatkov. Súd preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávne údaje o celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ titulom úveru uhradiť, keď v zmluve bola uvedená čiastka 11.182,57 eura, hoci správne mala byť uvedená čiastka 11.280 eur (120 x 94 eur). Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je uvedená v zmluve vo výške 20,62%, hoci správne mala byť uvedená 20,99%. Nakoľko je predmetnú zmluvu potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú, kde žalobca vystupuje ako dodávateľ v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľka, pričom ide o formulárovú zmluvu, do textu ktorej nemôže dlžník žiadnym spôsobom zasahovať a táto neobsahovala zákonné predpísané náležitosti, resp. tieto údaje boli uvedené nesprávne, súd, aplikujúc ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

1.4. Keďže žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur, pričom žalovaná, vychádzajúc zo žalobcom predloženého výpisu čerpania splátok a úhrad titulom úveru uhradila sumu 1.630,99 eura (15 x 94 eur + sumu 220,99 eura uvedenú v stave úveru), taktiež po splatnosti úveru uhradila sumu 801,73 eura, takto spolu uhradila sumu 2.432,72 eura. Súd preto žalovanú zaviazal zaplatiť len rozdiel medzi poskytnutým úverom 5.000 eur a uhradenou sumou 2.432,72 eura, a teda sumu 2.567,28 eura. Taktiež súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.567,28 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože obe strany sporu mali vo veci úspech len čiastočný.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny a zamietnutia žaloby a priznania náhrady trov v rozsahu 100%. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Zastáva názor, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, a preto žalobca v danom konaní nemá aktívnu vecnú legitimáciu, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS SR z 29. 06. 2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009. Zároveň poukázala na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a uviedla, že v rámci prostriedkov procesného útoku uvádza, že na výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách považuje list zo dňa 30. 05. 2016 označený ako: „Vec: Upozornenie - výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru“. Uvedený list zo dňa 30. 05. 2016, ani následná výzva na úhradu zo dňa 27. 06. 2016 neobsahuje žiadne upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, Poštová banka, a. s. ako právny predchodca žalobcu bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky aj na tretiu osobu, a teda

tento dokument nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Uvedený právny názor potvrdzuje aj rozsudok KS v Banskej Bystrici zo dňa 07. 08. 2019 pod sp. zn. 15Co/240/2018. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8, a preto nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú bol konajúci súd povinný prihliadnuť ex offio.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 4.095,97 eura a príslušenstva vyčísleného v podanej žalobe. Svoj nárok si uplatňoval z uzatvorenej zmluvy o úvere č. 1481086140, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca Poštová banka, a. s. a žalovaná dňa 12. 03. 2015. Na základe uvedenej úverovej zmluvy bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 5.000 eur s dohodnutým počtom mesačných splátok 120, s dátumom konečnej splatnosti úveru 25. 03. 2015, s výškou mesačnej úhrady 94 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 18,90%, RPMN banky 20,62%, priemernej RPMN na trhu 16,16% s tým, že žalovaná zaplatí celkovú čiastku úveru 11.182,57 eura. Dátum prvej platby bol stanovený do 25. 04. 2015. Žalovaná si neplnila riadne povinnosti vyplývajúce jej z uvedenej úverovej zmluvy, preto ju Poštová banka, a. s. listom zo dňa 30. 05. 2016 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornila, že ku dňu 30. 05. 2016 je jej pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 411,65 eura a zároveň ju vyzvala na uhradenie uvedenej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň žalovanú poučila, že v prípade, že nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená použiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Uvedená výzva bola žalovanej daná na poštovú prepravu dňa 31. 05. 2016. Listom zo dňa 27. 06. 2016 Poštová banka, a. s. vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy z dôvodu, že porušila ustanovenia zmluvy o úvere a jej pohľadávka sa stala k 27. 06. 2016 predčasne splatnou, pričom výška pohľadávky predstavuje dlžnú istinu 4.897,70 eura, úrok 376,40 eura, poplatky za upomienku 39,65 eura, spolu dlžná suma činí 5.313,75 eura. Zároveň vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy túto sumu uhradila. Zároveň jej oznámil, že ak nedodrží 10-dňovú lehotu, banka pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou. Uvedená výzva bola doručená žalovanej do vlastných rúk dňa 30. 06. 2016. Z predloženého výpisu čerpania splátok a úhrady titulom úveru žalovaná uhradila sumu 1.630,99 eura, po splatnosti úveru uhradila ešte sumu 801,73 eura, takže spolu uhradila sumu 2.432,72 eura. Túto skutočnosť strany sporu nenamietali. Pôvodný žalobca dňa 05. 06. 2019 oznámil súdu, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 05. 2019 a jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava a navrhol, aby namiesto neho vstúpila do konania táto spoločnosť. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 67) vyplýva, že bola postúpená aj pohľadávka z titulu úverovej zmluvy vo vzťahu k žalovanej. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26. 06. 2019 č. k. 8Csp/85/2019-98 pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu Poštová banka, a. s., Bratislava, na ktorého miesto vstupuje EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 07. 2019.

6. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, keď úverovú zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou posúdil v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5 a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj príslušných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a dospel k záveru, že danú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť ako zmluvu spotrebiteľskú a zároveň ju podrobiť preskúmaním zákonných náležitostí v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. Dospel k záveru, že aplikujúc ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, a preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 5.000 eur a realizovanými úhradami žalovanou vo výške 2.432,72 eura, teda na sumu 2.567,28 eura s úrokom z omeškania 5,05% ročne z istiny od 16. 03. 2019 do zaplatenia, a vo zvyšku žalobu zamietol.

6.1. Uvedený rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá namietala nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, keď dôvodila tým, že výzvu právneho predchodcu žalobcu nie je možné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 2 Zákona o bankách.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotno-právnu, tak aj procesno-právnu oblasť. Odvolací súd musí preto skúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ust. § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Žalovaná v podanom odvolaní vymedzila rozsah svojho odvolania, keď namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

9. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004).

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočka zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. Zákona o bankách). Tieto pohľadávky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto pohľadávkam nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti

prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

12. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že banka klienta (dlžníka) pred postúpením písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zaostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie už len týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

13. V preskúmvanej veci je nesporné, že nárok si pôvodne uplatnila Poštová banka, a. s., ktorá uzatvorila so žalovanou zmluvu o úvere dňa 12. 03. 2015. K samotnému návrhu pripojila okrem úverovej zmluvy aj aktuálny stav úveru ku dňu 28. 02. 2019, ďalej Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 31. 05. 2016, ktorou Poštová banka, a. s. v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňuje žalovanú, že ku dňu 30. 05. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 411,65 eura, pričom vyzval žalovanú na úhradu tejto sumy do 15 dní od doručenia tejto výzvy. K doručeniu výzvy pripojil podací hárok, z ktorého vyplýva, že uvedená zásielka bola žalovanej doručovaná dňa 31. 05. 2016. Zároveň bola predložená výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27. 06. 2016 od Poštovej banky, a. s., ktorou oznámila žalovanej, že z dôvodu podstatného porušenia ustanovení zmluvy o úvere zo dňa 12. 03. 2015 č. 1481086140 sa stáva úverová pohľadávka k 27. 06. 2016 predčasne splatnou v celom rozsahu a dlžná suma predstavuje 5.313,75 eura. Zároveň vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Uvedená výzva bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 30. 06. 2016, o čom svedčí doručka na č. I. 13 spisu. Dňa 05. 06. 2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu, a to z dôvodu, že došlo zmluvou o postúpení pohľadávok, vrátane pohľadávky voči žalovanej, k postúpeniu pohľadávky na EOS KSI, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5. Zároveň bola súdu predložená Zmluva o postúpení pohľadávok, uzatvorená medzi Poštovou bankou, a. s. a EOS KSI Slovensko, s. r. o. I/2019 zo dňa 06. 05. 2019, pričom prílohou tejto zmluvy bola aj pohľadávka vedená na základe úverovej zmluvy zo dňa 12. 03. 2015 č. 1481086140 voči žalovanej. Na základe uvedenej právnej skutočnosti súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26. 06. 2019 v zmysle § 80 ods. 1 a 2 CSP pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu Poštová banka, a. s., na ktorého miesto vstupuje do konania EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 07. 2019. Uvedené uznesenie bolo doručované aj právnenému zástupcovi žalovanej. Žalovaná listom zo dňa 06. 09. 2019 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní dňa 09. 10. 2019, a to aj s ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom. Navrhla, aby súd na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení rozhodol, pričom dala súhlas na prejednanie sporu dňa 09. 10. 2019 a vyhlásenie rozsudku v jej neprítomnosti. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

13.1. Keďže odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo len z dôvodov uvádzaných žalovanou v podanom odvolaní, ktorá namietala, že žalobca v danom konaní nemá aktívnu vecnú legitímáciu, keď mala za to, že list zo dňa 30. 05. 2016, ani výzva na úhradu zo dňa 27. 06. 2016 neobsahovala upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, Poštová banka, a. s. ako právny predchodca žalobcu bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky na tretiu osobu. Preto tieto výzvy nemožno považovať za výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

13.2. Odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku nepovažuje za dôvodnú. Súd prvej inštancie, rozhodujúc o podanej žalobe, vždy ex offo musí skúmať aktívnu legitímáciu. Keďže pôvodný žalobca predložil súdu relevantné listinné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť svojho nároku, a to zmluvu o úvere, aktuálny stav úveru ku dňu 28. 02. 2019, ako aj výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27. 06. 2016 a 31. 05. 2016, ako aj zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k zámene

subjektu na strane žalobcu, mal za to, že subjekt, ktorý vstúpil do konania EOS KSI Slovensko, s. r. o. je aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie žalovanej pohľadávky. Žalovaná v konaní netvrdila také skutočnosti, ktoré by spochybnili preukazovanú aktívnu legitimáciu žalobcu na konanie. Keďže žalobca, resp. jeho právny predchodca preukázal podmienky potrebné na platné postúpenie pohľadávky v zmysle Zákona o bankách a tieto listinné dôkazy, v konečnom dôsledku ani aktívna legitimácia, neboli zo strany žalovanej namietané, súd prvej inštancie považoval tieto skutočnosti za nesporné a mal za to, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitimáciu. Zrejme z tohto dôvodu, keďže skutočnosti ohľadne danosti aktívnej legitimácie žalobcu zostali nesporné, súd nepovažoval za potrebné ich opätovne posudzovať v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Je preto mať za to, že aktívna legitimácia žalobcu v konaní nebola sporná, pretože súd prvej inštancie ju mal za preukázanú a žalovaná ju nerozporovala.

14. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani tú námietku, kde žalovaná tvrdí, že výzvy zo dňa 27. 06. 2016 a list zo dňa 30. 05. 2016 neobsahovalo upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, Poštová banka, a. s. ako právny predchodca žalobcu bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky na tretiu osobu.

15. Ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávku voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Iba v prípade, ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka nie je postupiteľná a potom postúpenie je obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a iba v takom prípade je neplatné v zmysle § 39 OZ. Výzva zo dňa 30. 05. 2016 (č. l. 11) Poštovej banky, a. s., doručená žalovanej, ktoré doručenie žalobca preukázal a žalovaná doručenie nepoprela, obsahovalo výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a zároveň upozornenie žalovanej, že ku dňu 30. 05. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a že banka v prípade neuhradenia dlžného záväzku bude oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať uhradenie celej pohľadávky. Rovnako výzva zo dňa 27. 06. 2016, ktorou Poštová banka, a. s. oznámila žalovanej, že úverová pohľadávka k 27. 06. 2016 sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu v sume 5.313,75 eura a ktorú žiadal veriteľ uhradiť najneskôr 10 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade pristúpi k vymáhaniu súdnou cestou, príp. podaním žaloby na rozhodcovský súd a následne vymáhaním exekúcie. Zákonné ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nestanovuje ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky upozornenie, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku z banky na tretiu osobu, a preto nemožno konštatovať, že by táto skutočnosť, resp. upozornenie, ktoré si zákon nevyžaduje, malo za následok nesplnenie predpokladov na postúpenie pohľadávky banky na inú osobu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné, navyše, jej odvolacia námietka nebola uplatnená do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale zároveň je potrebné uviesť, že by nebola ani spôsobilá zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania považuje za vecne správne, a preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi by v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Aplikujúc však základný princíp čl. 4 ods. 2 CSP, a to zásadu hospodárnosti, odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).